

redaktionen eller på posthuset. Prisen er 180 Øre halvåret. Det er altid til *posthuset*, at klager over bladets udeblivelse samt melding om flytning skal sendes.

Københavnskredsen.

Klubaftenen den 18. April talte Professor *Wilkins* for en stor og meget interesseret Tilhørerkreds om, hvorledes store Mænd opstaar, om det er „Samfundet, der bestemmer Individet“, eller „Individet, der bestemmer Samfundet“.

For at klarlægge dette Spørgsmaals forskellige Sider for Tilhørerne, fremførte Professoren Udtalelser af *Thomas Carlyle*. Tyskeren *Lehmann*, *Lombardo Pellegrini*, *Spencer*, *Taine*, *Bordeaux* og flere, der havde taget Standpunkt for og imod disse Hypoteser.

Men som Foredragets røde Traad følte man dog *Mellemstandpunktet*: at den store Mand maa dannes af Tiden, før han kan danne sin Tid.

Momentet, *Milieuet* og *Racen* maa forklare den herskende Evne hos det enkelte Individ, der hæver sig op over Masserne, det være som Statsmand, Kriger eller Kunstner. Men skønt dette kan danne en Fører, er der dog noget ubekendt, et X, som Individet selv bærer i sig, og som bliver det plus, der hæver ham fremfor andre maaske ligesaa gode Hoveder, der er udgaaet af samme *Milieu*.

Meget interessant var det at høre *Bordeaux's* demokratiske Ansuelser om, at de store Mænd kun er en Indbildning — d. v. s. idealiserede — at Fremskridt kun skyldes de navnløse Arbejdere i Samfundets Masser — for Resten en Udtalelse, som, hvor demokratisk den end monne være, sikkert ogsaa ved givne Lejligheder vilde vække nogen Modstand hos den bedste demokratiske Fører — og at Kunstnerens Genialitet kun er en Efterligning. Ti dels oplyses han af Mængdens Kritik, dels ligger det i Luften, at han bliver den store Mand. Profetens Røst er *kun Folkets Røst*, og de store Mænd kan kun højt danne en Slags Elitetropper.

Selv om nu maaske det, den store Mand giver af sit eget, kun er en Hundrededel, og hele Resten skyldes Momentet, *Milieuet* og *Racen*, saa er det dog til Stede.

Selv om Mængden, delt i mange Hjørner, tilsammen indeholder, hvad der findes hos *Voltaire*, saa vilde en Sammenlægning af disse dog ikke som *Facit* give en *Voltaire*.

Det samme kan siges om Opfinderen. Ad Omveje, ved Hjælp af Redskaber, gør han

Opfindelsen — men hvorfor gør han den og ikke tusinde andre, som tilsyneladende har akkurat de samme Betingelser og Hjælpe-midler? Fordi han har netop den ene Hundrededel, som de andre har manglet — X'et — hvis Existens enkelte som f. Eks. *Bordeaux* vil ignorere, ti Efterligning og Suggestion alene kan hverken danne en Kuntner, Statsmand, Kriger eller auden Fører.

Til Slutning takkede Formanden Frk. *Anne Bruun* Professoren for det udmærkede Foredrag.

V. S.

Bøger.

Marie Michelet: I Svalehuset. Signe Greve Dal: 1 Aar. Aschehougs Forlag, Kristiania. 2. Oplag.

Der er over begge disse Bøger, saa forskellige i øvrigt, en velgørende Friskhed og Oprindelighed, noget i bedste Mening norskt, der slaar en moderne Storstadsbeboer i Møde som en Luftning fra de høje Fjælde, hvor Himmelen er ren og klar, hvor hvert Aandedrag er styrkende.

I Svalehuset er en Skolehistorie for unge Piger. Der fortælles om en lille norsk Vildhed, som bliver sendt til Udlandet for at faa lidt Skik paa sig. Hun kommer i Skolepension i Cassel, i „Svalehuset“, hvor et Tyvetal af unge Piger i Overgangsalderen under Fru Doktor Langhaus's Ledelse faar deres Uddannelse. Blandt disse velopdragne unge Damer dumper saa den fuldstændig uslebne Rahbek — et sært Navn paa en Pige! — ned. Der bliver Anledning til at fortælle om de mange morsomme Sammenstød og andre mærkelige Oplevelser, som alle er særdeles livligt skildret.

Men foruden at mere har Bogen en dybere Mening. Ganske udmærket er saaledes Karakteristiken af de mange forskellige Pige-børn i den for Pædagogen lige saa interessante som vanskelige Alder, da Barnet vaagner. Hver af Eleverne i Svalehuset har sin store Krise at gennemgaa, alt efter som Handlingens snildt slyngede Traade giver dem Lejlighed til at komme til et Gennembrud, og her er det, at Opdragerindens Kunst og sjældne Hjærtelag ret kommer til Udfoldelse. „Fru Doktor“ forstaar at finde Nøglen selv til det mest indesluttede Barns Sjæleliv og som en ældre Veninde at vinde de Unges Fortrolighed, hvormed hun bliver i Stand til at hjælpe